

Ordonanța Curții din 19 februarie 2008 — Tokai Europe GmbH/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-262/07) ⁽¹⁾

(Recurs — Regulamentul (CE) nr. 384/2004 — Clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura Combinată — Persoană nevizată individual — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat)

(2008/C 128/28)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Tokai Europe GmbH (reprezentant: G. Kroemer, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: S. Schönberg și M. B. Schima, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) din 19 martie 2007, Tokai Europe/Comisia (T-183/04), prin care Tribunalul a respins ca inadmisibilă acțiunea în anularea Regulamentului (CE) nr. 384/2004 al Comisiei din 1 martie 2004 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura Combinată (JO L 64, p. 21, Ediție specială, 02/vol. 16, p. 203) — Cerința de a fi vizat individual prin regulamentul atacat — Dreptul de a fi audiat în justiție.

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Tokai Europe GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 170, 21.7.2007.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Germania) la 8 februarie 2008 — Carmen Media Group Ltd/Land Schleswig-Holstein și Innenminister des Landes Schleswig-Holstein

(Cauza C-46/08)

(2008/C 128/29)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Carmen Media Group Ltd

Pârâți: Land Schleswig-Holstein și Innenminister des Landes Schleswig-Holstein (Ministrul de Interne al landului Schleswig-Holstein).

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 49 CE trebuie interpretat în sensul că invocarea libertății de a presta servicii presupune că prestatorul de servicii să fie de asemenea autorizat, în conformitate cu dispozițiile statului membru în care este stabilit, să furnizeze serviciul în statul membru menționat (în speță: limitarea licenței din Gibraltar pentru jocurile de noroc la „offshore bookmaking”?)
- 2) Articolul 49 CE trebuie interpretat în sensul că se opune unui monopol de stat în materie de organizare a pariurilor sportive și a loteriilor (care prezintă mai mult decât un potențial scăzut de risc de dependență), monopol motivat în special de lupta împotriva riscului de dependență de jocurile de noroc, în timp ce alte jocuri de noroc, care prezintă un potențial considerabil de risc de dependență, pot fi furnizate, în același stat membru, de către prestatori de servicii privați, iar diferitele acte normative referitoare, pe de o parte, la pariuri sportive și la loterii și, pe de altă parte, la alte jocuri de noroc sunt de competența legislativă distinctă a landurilor și a statului federal?

În cazul unui răspuns pozitiv la întrebarea 2):

- 3) Articolul 49 CE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care lasă la discreția autorității care răspunde de eliberarea autorizațiilor acordarea unei autorizații pentru organizarea și intermedierea jocurilor de noroc, chiar dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru acordarea autorizației?